

Tjenesten som Lægekandidat, der skal være lønnet, kan ikke forlanges udstrakt udover 12 Maaneder. Saafremt det er nødvendigt for at skaffe de lægevidenskabelige Kandidater Adgang til denne Tjeneste kort efter Eksamen, kan Indenrigsministeren paalægge Statens og Kommunernes Sygehuse samt private Sygehuse, som modtager offentlig Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges for offentlig Regning, at modtage Lægekandidater i Forhold til deres Behov af lægeuddannet Personale.

§ 3.

Stk. 1. Den, der har bestaaet dansk lægevidenskabelig Embedseksamen, men endnu ikke har gennemgaaet den i § 2, Stk. 1, Nr. 2, foreskrevne praktiske Uddannelse efter Eksamen, kan — forudsat at han opfylder de øvrige Betingelser for at opnaa Autorisation som Læge — virke i underordnet Lægestilling paa Sygehus, som Skibslæge eller som Amanuensis hos eller midlertidig Stedfortræder for en praktiserende Læge. Indenrigsministeren kan, forsaavidt det skønnes nødvendigt for at undgaa Misbrug af foranstaaende Regel, fastsætte Begrænsninger i denne. Forinden en Person kan tiltræde en af de nævnte Stillinger, skal han overfor Amtslægen (i København Stadslægen) godtgøre at opfylde Betingelserne for Stillingens Overtagelse.

Stk. 2. Saafremt Befolkningens Behov for Lægehjælp under større Epidemier ikke kan fyldestgøres af de autoriserede Læger, kan Sundhedsstyrelsen efter Bemyndigelse fra Indenrigsministeren meddele Personer, der ikke opfylder de i § 2, Stk. 1, foreskrevne Betingelser, midlertidig Tilladelse til at udøve Lægegerning.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan efter Erklæring fra det lægevidenskabelige Fakultet og Sundhedsstyrelsen give Personer, der ikke har dansk lægevidenskabelig Embedseksamen, men som i Udlandet har erhvervet en tilsvarende Uddannelse, Tilladelse til at udøve Lægegerning her i Landet.

§ 4.

Stk. 1. En Læge maa ikke uden særlig Tilladelse betegne sig som Speciallæge. Det fastsættes af Indenrigsministeren, indenfor hvilke Grene af Lægevidenskaben Læger kan opnaa Tilladelse til at betegne sig som Speciallæger, og paa hvilke Vilkaar saadan Ret kan opnaas. Tilladelsen meddeles af Sundhedsstyrelsen, der herom udsteder offentlig Bekendtgørelse.

Stk. 2. En Læge maa ikke betegne sig som Tandlæge eller sin Virksomhed som Tandlægevirksomhed, medmindre han har bestaaet Tandlægeeksamen eller en særlig Prøve i Tandlægevirksomhed. Ej heller maa han uden at have bestaaet saadan Eksamen eller Prøve udføre Tandfyldning, Rodbehandling, Anbringelse af uftagelige Tænder, Krone- og Broarbejde, Tandreguleringsarbejde o. lign. Reglerne for den nævnte Prøve fastsættes af Undervisningsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren.

§ 5.

Stk. 1. Maa det antages, at en Læge er farlig for sine Medmennesker under Udøvelse af Lægegerning enten paa Grund af legemlige Mangler eller varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hvad enten denne skyldes Sygdom eller Misbrug af Alkohol, Morfin, Kokain og deslige, eller paa Grund af udvist grov Uduelighed, afgiver Sundhedsstyrelsen til Indenrigsministeren Indstilling om, at der træffes Foranstaltninger til, at Retten til at udøve Lægegerning fratages vedkommende. Forinden Sundhedsstyrelsen afgiver sin Indstilling, skal Sagen forelægges Retslægeraadet. Endvidere skal der gives vedkommende Lejlighed til at erklære sig skriftlig eller, hvis han ønsker det, at afgive mundtlig Forklaring for Sundhedsstyrelsen i et i den Anledning afholdt Møde, i hvilket